

Отъ геміа царъ ми не излезе,
Тукъ съ врати, назадъ си отиде.

49.

Свѣти Петаръ.

Отъ Софія.

Свѣти Петаръ въ рай походи
Въ рай походи, тамъ да бжде
Тамъ да бжде, доръ пребжде.
По него е стара майка,
Тикомъ тиче, гласомъ хока.
Свѣтъ съ Петаръ изобръща:
„Назадъ, назадъ, стара мале,
Ти не можешъ у рай д' идешъ,
Твоя душа грѣховита.
Че си била механечійка.
Ексикъ вино продавала
И водица придавала.“
Па свѣтъ Петаръ рай походи

Въ рай походи, тамъ да бжде
Тамъ да бжде, доръ пребжде.
По него е прѣвнѣ либе,
Тикомъ тиче, гласомъ хока:
„Стои', почекай прѣвнѣ либе,
И я съ тебе у рай д' идемъ!“
Свѣтъ съ Петаръ изобръща:
„Назадъ, назадъ прѣвнѣ либе,
Ти не можешъ у рай д' идешъ,
Твоя душа грѣховита,
Че си чуждо работила,
Ексикъ ока доходила,
Твое не си придавала.“

50.

Решпелъ Георгіа.

Кинисалъ ми Решпелъ Георгіа,
Що ми наполнилъ до три геміи,
Първа со восокъ, втора со темянъ,
Втора со темянъ, трека со масло;
И ми кинисалъ по цѣрно море.
Кяръ да ми кяритъ на свѣта Гора.
Одилъ що одилъ до стреле море,
Той день ми бѣше свѣти Никола.
Ми помжрзна'е до три геміи
Во стреле лето, во цѣрвеника.
Бога помоли Решпелъ Георгіа:
„Егиди свѣтенъ свѣти Никола!
Отпущи ми 'н до три гетіи,